

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ  
της 1ης Δεκεμβρίου 1994 \*

Στην υπόθεση T-353/94 R,

**Postbank NV**, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Άμστερνταμ, εκπροσω-  
πουμένη από τους O. W. Brouwer και F. P. Louis, δικηγόρους Βρυξελλών, με  
αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11, rue Goethe,

αιτούσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από τους  
B. J. Drijber και W. Wils, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο  
Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner,  
Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφά-  
σεως της Επιτροπής φερομένης ως περιεχομένης στο έγγραφό της της 23ης  
Σεπτεμβρίου 1994, με το οποίο επιτρέπεται στις εταιρίες NUON Veluwse Nutsbe-

\* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

drijven και Maatschappij Electriciteit en Gas Limburg να προσκομίζουν και να χρησιμοποιούν, στα πλαίσια εθνικών ενδίκων διαδικασιών, τη γνωστοποίηση αιτιάσεων και τα πρακτικά ακροάσεως σχετικά με εκκρεμείς ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίες εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού και, δεύτερον, αίτηση εκδόσεως διαταγής προς την Επιτροπή, διώκουσα, αφενός μεν, να διατηρήσει η Επιτροπή την απαγόρευση που επέβαλε στις προμνησθείσες εταιρίες, με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1993, να μη χρησιμοποιούν, στα πλαίσια εθνικών ενδίκων διαδικασιών, τη γνωστοποίηση αιτιάσεων που διαβίβασε σ' αυτές και, αφετέρου, να τις διατάξει να ανακτήσουν, από εθνικές δικαστικές αρχές ή τρίτους που ενδεχομένως έλαβαν αντίγραφο των εγγράφων αυτών, την προμνησθείσα γνωστοποίηση καθώς και τα πρακτικά της ακροάσεως που διεξήχθη ενώπιόν της,

## Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

### Διάταξη

#### Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Οκτωβρίου 1994, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως φερομένης ως περιεχομένης στο έγγραφο της Επιτροπής της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, με το οποίο επετράπη στην NV NUON Veluwe Nutsbedrijven (στο εξής: NUON) και στην NV Maatschappij Electriciteit en Gas Limburg (στο εξής: Mega Limburg) να προσκομίζουν και να χρησιμοποιούν στα πλαίσια εθνικών ενδίκων διαδικασιών τη γνωστοποίηση αιτιάσεων και τα πρακτικά ακροάσεως σχετικά με εκκρεμείς ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.010/33.793/34.243).

- 2 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως, καθώς και αίτηση εκδόσεως διαταγής προς την Επιτροπή, δίδουσα να διατηρήσει η Επιτροπή την απαγόρευση την οποία έθεσε ως όρο για τη διαβίβαση της γνωστοποίησης αιτιάσεων στη NUON και στη Mega Limburg όσον αφορά τη χρησιμοποίηση του εγγράφου αυτού στα πλαίσια εθνικών ενδίκων διαδικασιών και, κατά συνέπεια, να τις διατάξει να ανακτήσουν τα εν λόγω έγγραφα από εθνικές δικαστικές αρχές ή τρίτους που ενδεχομένως είχαν λάβει αντίγραφο αυτών.
- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 8 Νοεμβρίου 1994. Οι προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων ακούστηκαν στις 22 Νοεμβρίου 1994.
- 4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να υπομνηστούν συνοπτικώς τα προηγηθέντα της δίκης, όπως προκύπτουν από τα υπομνήματα και τα έγγραφα που κατέθεσαν οι διάδικοι, καθώς και από τις προφορικές εξηγήσεις που δόθηκαν κατά τη διάρκεια της ακροάσεως της 22ας Νοεμβρίου.
- 5 Η προσφεύγουσα είναι συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση περί κοινής διαδικασίας επεξεργασίας των εντύπων πληρωμής/εμβάσματος (στο εξής: σύμβαση GSA). Η σύμβαση αυτή κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή από τη Nederlandse Vereniging van Banken (ολλανδική ένωση τραπεζών, στο εξής: NVB) στις 10 Ιουλίου 1991, προκειμένου να εκδοθεί αρνητική πιστοποίηση ή, επικουρικώς, απόφαση εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.
- 6 Εν τω μεταξύ, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή καταγγελίες από πολλούς χρήστες του εν λόγω υποδείγματος εμβάσματος κατά ορισμένων ολλανδικών τραπεζών, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Επιπλέον, η NUON κίνησε ενώπιον ολλανδικού δικαστηρίου διαδικασία κατά της προσφεύγουσας. Η Mega Limburg, εξάλλου, κίνησε ένδικη διαδικασία κατά της ABN-AMRO, επίσης συμβαλλομένου μέρους στη σύμβαση GSA.

7 Στις 14 Ιουνίου 1993, η Επιτροπή απέστειλε στη NVB γνωστοποίηση αιτιάσεων σχετική με μια ιδιαίτερη πτυχή της συμβάσεως GSA. Η Επιτροπή είχε ζητήσει και είχε λάβει από την προσφεύγουσα προηγουμένως, στα πλαίσια της προκαταρκτικής εξέτασεως, ορισμένες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17). Κατόπιν, η NVB υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί της γνωστοποιήσεως αιτιάσεων και ζήτησε να ακουστεί προκειμένου να μπορέσει να εξηγήσει την άποψή της. Η ακρόαση έλαβε χώρα στις 28 Οκτωβρίου 1993.

8 Η NUON και η Mega Limburg, καίτοι δεν είχαν τυπικώς υποβάλει καταγγελία, έγιναν δεκτές να παραστούν στην ακρόαση αυτή. Προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα να προετοιμαστούν για την ακρόαση, η Επιτροπή τους διαβίβασε, με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1993, το κείμενο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων που εστάλη στη NVB, χωρίς τα παραρτήματα. Στο έγγραφό της, η Επιτροπή διευκρίνιζε ότι οι πληροφορίες αυτές μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μόνον στα πλαίσια της προετοιμασίας της ακροάσεως και όχι «για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, ιδίως σε ένδικες διαδικασίες. Επιπλέον, απαγορεύεται η πρόσβαση τρίτων, άμεσα ή έμμεσα, στις πληροφορίες αυτές».

9 Η προσφεύγουσα διαμαρτυρήθηκε, κατά τη διάρκεια της ακροάσεως, διότι η Επιτροπή είχε κοινοποιήσει σε τρίτους τη γνωστοποίηση των αιτιάσεων, χωρίς να δώσει προηγουμένως στις ενδιαφερόμενες τράπεζες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους για μια τέτοια πρωτοβουλία. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 1993.

10 Επειδή το Arrondissementsrechtbank te Amsterdam απέρριψε τις προσφυγές που άσκησαν η NUON και η Mega Limburg, αυτές άσκησαν έφεση ενώπιον του Gerechtshof te Amsterdam. Στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών η NUON και η Mega Limburg γνωστοποίησαν στην Επιτροπή, με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 1994, ότι ήθελαν να προσκομίσουν ενώπιον του Gerechtshof te Amsterdam το κείμενο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων που είχαν λάβει καθώς και τα

πρακτικά της ακροάσεως της 28ης Οκτωβρίου 1993. Ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να αντιταχθεί και ότι, εν πάση περιπτώσει, όλοι οι ενδιαφερόμενοι διέθεταν ήδη τα έγγραφα αυτά.

- 11 Με έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 που εστάλη στη NUON και στη Mega Limburg, ένας διευθυντής της γενικής διευθύνσεως ανταγωνισμού της Επιτροπής (ΓΔ IV) έκρινε ότι «ο προηγούμενος περιορισμός που ο προκάτοχός μου σας κοινοποίησε με έγγραφό του της 4ης Οκτωβρίου 1993 όσον αφορά τη χρησιμοποίηση, στα πλαίσια εθνικών ενδίκων διαδικασιών, του κεμένου της γνωστοποίησης αιτιάσεων που σας απεστάλη αποδείχθηκε αβάσιμος και, επομένως, είναι έωλος».
- 12 Την ίδια ημέρα, η NUON και η Mega Limburg έστειλαν στο Gerechtshof te Amsterdam αντίγραφο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων, διευκρινίζοντας ότι θα γίνει επισήμως επίκληση του εγγράφου αυτού κατά την προφορική διαδικασία που ορίστηκε για τις 6 Δεκεμβρίου 1994.
- 13 Με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την απόφασή της που περιέχεται στο έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994.
- 14 Με έγγραφο της 3ης/4ης Οκτωβρίου 1994, ο ίδιος διευθυντής της ΓΔ IV απάντησε ότι δεν έβλεπε κανένα λόγο να επανεξετάσει τη θέση που έλαβε με το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, με το οποίο, εξάλλου, είχε «μόνον θελήσει να δείξει ότι δεν είναι δυνατόν να εμποδίζονται οι ενδιαφερόμενοι που είχαν ήδη στην κατοχή τους ορισμένα έγγραφα, εν προκειμένω την γνωστοποίηση αιτιάσεων (πλην των παραρτημάτων) και τα πρακτικά της ακροάσεως, να τα προσκομίζουν ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Δεν χρειάζεται να ζητούν άδεια γι' αυτό.»
- 15 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να της επιτραπεί να καταθέσει στη δικογραφία της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων έγγραφο της τράπεζας ABN AMRO, στο οποίο αυτή

εκθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν έκρινε αναγκαίο να ασκήσει, όπως η προσφεύγουσα, προσφυγή ακυρώσεως και να ζητήσει τη λήψη προσωρινών μέτρων.

## Σκεπτικό

- 16 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 17 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την κρίση του Πρωτοδικείου επί της ουσίας (βλ., τελευταία, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 1994 στις υποθέσεις T-231/94 R, T-232/94 R και T-234/94 R, *Transacciones Marítimas* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-885, σκέψη 20).

## Ισχυρισμοί των διαδίκων

- 18 Για να αποδείξει το εκ πρώτης όψεως βάσιμο των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται πέντε λόγους. Πρώτον, η άδεια που χορήγησε η Επιτροπή με το από 23 Σεπτεμβρίου 1994 έγγραφό της συνιστά παράβαση του άρθρου 214 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17, καθόσον επιτρέπει στη NUON και στη Mega Limburg να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που περιέχονται στη γνωστοποίηση των αιτιάσεων και τα πρα-

κτικά ακροάσεως για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους ζητήθηκαν και δόθηκαν. Δεύτερον, μια τέτοια άδεια συνιστά κατάχρηση της εξουσίας που έχει η Επιτροπή να αποστέλλει τη γνωστοποίηση των αιτιάσεων και να ακούει τα ενδιαφερόμενα μέρη, καθόσον επιτρέπει τη χρησιμοποίηση των εγγράφων αυτών έξω από τα πλαίσια εκκρεμών ενώπιον της Επιτροπής διαδικασιών εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού. Τρίτον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι ανάκαλεσε την τυπική απαγόρευση την οποία είχε θέσει ως όρο για την κοινοποίηση της γνωστοποίησεως των αιτιάσεων στη NUON και στη Mega Limburg, όρο που θα είχε οδηγήσει την προσφεύγουσα στο να μην αμφισβητήσει την κοινοποίηση αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Τέταρτον, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον δεν εκθέτει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η χορηγηθείσα με το έγγραφό της της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 άδεια. Πέμπτον, το έγγραφο αυτό παραβιάζει τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 185 της Συνθήκης και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, καθόσον η Επιτροπή, σε αντίθεση προς ό,τι της επέβαλλε η απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986 στην υπόθεση 53/85, Akzo Chemie κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 1985, σκέψη 29), δεν έδωσε προηγουμένως στην προσφεύγουσα την ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της ως προς τη διαβίβαση της γνωστοποίησεως αιτιάσεων στη NUON και στη Mega Limburg και, ενδεχομένως, να προσφύγει στο Πρωτοδικείο.

- 19 Ως προς τη σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη που θα της προκαλούσε η μη λήψη των ζητούμενων προσωρινών μέτρων, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει εκ προοιμίου ότι, εφόσον τα εν λόγω έγγραφα δεν έχουν επισήμως κατατεθεί στη δικογραφία των εκκρεμών ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου υποθέσεων — πράγμα που θα έπρεπε να γίνει κατά την προφορική διαδικασία που προσδιορίστηκε για τις 6 Δεκεμβρίου 1994 — τα ζητούμενα μέτρα μπορούν ακόμη να διαταχθούν αποτελεσματικώς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, ακολούθως, ότι η Επιτροπή διαβίβασε στη NUON και στη Mega Limburg το κείμενο της γνωστοποίησεως των αιτιάσεων που περιέχει όχι μόνον πληροφορίες που παρατίθενται έξω από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται και συνδυάζονται συχνά με υποθέσεις και ανακριβή και παραπλανητικά επιχειρήματα, αλλά και «σημαντικά επαγγελματικά απόρρητα» και εμπιστευτικές πληροφορίες. Επομένως, το κείμενο αυτό δεν μπορεί ούτε να προσκομίζεται ούτε να χρησιμοποιείται σε εθνικές ένδικες διαδικασίες χωρίς να υφίσταται η προσφεύγουσα ανεπανόρθωτη βλάβη. Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η βλάβη αυτή δεν μπορεί να αποτραπεί ακόμη και αν το Gerechtshof te Amsterdam αποφάσιζε να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου το Πρωτοδικείο εκδώσει απόφαση επί της ουσίας, εφόσον τότε το εθνικό δικαστήριο δεν θα απέφευγε, προκειμένου να πράξει τούτο, να λάβει γνώση της εν λόγω γνωστοποίησεως των αιτιάσεων. Συναφώς, η προσφεύγουσα προσέθεσε ακόμη, κατά την ακρόαση, ότι, επειδή η

διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου είναι δημόσια, υπάρχει κίνδυνος ευρείας κοινολογήσεως η οποία, εξάλλου, θα μπορούσε να προκαλέσει την υποβολή παρόμοιων αιτήσεων εκ μέρους άλλων πιθανών ενδιαφερομένων, οι οποίοι θα ήθελαν να διαθέτουν τα έγγραφα αυτά.

20 Τέλος, ως προς τη στάθμιση των εννόμων συμφερόντων των ενδιαφερομένων μερών, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν γίνει δεκτή η αίτησή της περί λήψεως προσωρινών μέτρων, δεν θα ανακύψει κανένα πρόβλημα, οποιασδήποτε φύσεως, για την Επιτροπή. Ως προς τα έννομα συμφέροντα της NUON και της Mega Limburg, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το έγγραφο που της έστειλε η Επιτροπή στις 23 Σεπτεμβρίου 1994 παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο κατά τρόπο τόσο πρόδηλο ώστε τα πιθανά έννομα συμφέροντά τους δεν θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη λήψη των ζητούμενων προσωρινών μέτρων. Αντιθέτως, το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας να επιτύχει, χάρις στα μέτρα αυτά, την αποκατάσταση της προηγούμενης καταστάσεως είναι πρόδηλο, εφόσον πρόκειται για την προστασία των επαγγελματικών της απορρήτων.

21 Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι η προσφυγή επί της ουσίας είναι απαράδεκτη, «ελλείψει αποφάσεως δεκτικής προσφυγής και λόγω καθυστερημένης ασκήσεώς της». Συναφώς, ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 περιέχει μόνον ερμηνεία της από 4 Οκτωβρίου 1993 αποφάσεως της. Κατά την Επιτροπή, με το εν λόγω έγγραφο ο διευθυντής της ΓΔ IV κατ' ουσίαν απάντησε ότι αποδεχόταν την ερμηνεία της NUON και της Mega Limburg ως προς τη πραγματική και νομική κατάσταση που δημιουργήθηκε από τη διαβίβαση των εν λόγω εγγράφων και, ειδικότερα, την άποψή τους σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή δεν μπορούσε να εμποδίσει όσους διαθέτουν ήδη ορισμένα έγγραφα να τα προσκομίσουν ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 δεν θα είχε καμιά υποχρεωτική συνέπεια ούτε θα είχε μεταβάλει τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας σε σχέση με το πλαίσιο που είχε καθορίσει το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1993, το οποίο δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως.

22 Ως προς το *fumus boni juris*, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι λόγοι που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι τελείως αβάσιμοι. Όσον αφορά, πρώτον, την παράβαση του άρθρου 214 της Συνθήκης και του άρθρου 20, παράγραφου

1 και 2, του κανονισμού 17, η Επιτροπή φρονεί, κυρίως, ότι η προσκόμιση της γνωστοποίησης των αιτιάσεων και των πρακτικών ακροάσεως ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, στα πλαίσια διαφοράς μεταξύ των διαδικιών που τα έχουν ήδη στη διάθεσή τους, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των απαγορεύσεων που θεσπίζουν οι διατάξεις αυτές. Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, η προβλεπόμενη στο άρθρο 20, παράγραφος 1, απαγόρευση χρησιμοποίησης ορισμένων πληροφοριών ισχύει για την Επιτροπή και τις διοικητικές υπηρεσίες των κρατών μελών, όχι όμως για τα εθνικά δικαστήρια. Εξάλλου, όλες οι πληροφορίες που περιέχονται στο πλην των παραρτημάτων κείμενο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων ήταν ήδη γνωστές όχι μόνον στις ολλανδικές τράπεζες, αλλά και στη NUON και στη Mega Limburg, υπό την ιδιότητά τους ως χρηστών των εν λόγω εντύπων εμβάσματος. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή φρονεί ότι μπορούσε να στείλει τη γνωστοποίηση αυτή στη NUON και στη Mega Limburg, χωρίς να ακολουθήσει τη διαδικασία που προβλέπει η προμνησθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Akzo Chemie κατά Επιτροπής, η οποία αποσκοπούσε μόνον στη μη αποκάλυψη επαγγελματικών απορρήτων σε τρίτους. Εν πάση περιπτώσει, καίτοι το εν λόγω έγγραφο περιείχε πράγματι επαγγελματικά απόρρητα, μόνον η δυνατότητα της NUON και της Mega Limburg να τα πληροφορηθούν θα δημιουργούσε προβλήματα και όχι η ενδεχόμενη μεταγενέστερη προσκόμιση του εγγράφου αυτού ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.

- 23 Ως προς τον επείγοντα χαρακτήρα της λήψης των ζητούμενων προσωρινών μέτρων, η Επιτροπή ισχυρίζεται κυρίως ότι, εφόσον η NUON και η Mega Limburg, αλλά και οι σύμβουλοι του Gerechtshof te Amsterdam, διαθέτουν ήδη το κείμενο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν πλέον να αποτρέψουν τη βλάβη που επικαλείται η προσφεύγουσα. Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, ακόμη και αν το εθνικό δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη του το περιεχόμενο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων, η προσφεύγουσα θα είχε τη δυνατότητα να εκθέσει στο δικαστήριο αυτό τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η γνωστοποίηση αυτή περιέχει ανακριβή και παραπλανητικά στοιχεία. Επομένως, καμιά ανεπανόρθωτη βλάβη δεν θα μπορούσε να προκληθεί στην προσφεύγουσα από το γεγονός αυτό. Εν πάση περιπτώσει, η λήψη των ζητούμενων μέτρων θα συνιστούσε υπέρβαση της αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου, καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη δεν αποτελεί βλαπτική πράξη, αλλά πράξη ερμηνευτική ως προς την οποία δεν μπορεί να διαταχθεί καμιά αναστολή εκτελέσεως. Κατά τα λοιπά, ακόμη και αν υποθεθεί ότι με το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 χορηγείται άδεια, καμιά αναστολή εκτελέσεως δεν θα μπορούσε, για τον λόγο αυτό, να διαταχθεί, εφόσον μια άδεια «αποτελεί πράξη που δεν συνεπάγεται εκτέλεση».

24

Τέλος, ως προς τη στάθμιση των εννόμων συμφερόντων των μερών, η Επιτροπή φρονεί ότι παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αυτού, εφόσον ουδόλως πληρούνται οι βασικές προϋποθέσεις που δικαιολογούν τη λήψη των ζητούμενων μέτρων. Υπογραμμίζοντας το συμφέρον που συνδέεται με την τήρηση των εθνικών ενδίκων διαδικασιών, η Επιτροπή φρονεί ότι, αν η προσφεύγουσα αντιτάσσεται στην επίσημη κατάθεση της γνωστοποίησεως των αιτιάσεων στη δικογραφία της εκκρεμούς ενώπιον του *Gerechtshof te Amsterdam* υποθέσεως, πρέπει να υποβάλει τις αντιρρήσεις της ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Κατά την Επιτροπή, σ' αυτό απόκειται να αποφασίσει αν το έγγραφο μπορεί να κατατεθεί στη δικογραφία και να εκδοθεί απόφαση επί της χρήσεώς του και της αποδεικτικής αξίας που προσδίδεται ενδεχομένως στο περιεχόμενό του.

### *Εκτίμηση του αρμόδιου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή*

#### Επί του παραδεκτού

25

Καταρχάς, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να λάβει θέση επί του παραδεκτού της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων ενόψει των επιχειρημάτων της Επιτροπής προς απόδειξη του απαραδέκτου της κύριας προσφυγής. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 προσομοιάζει αρκετά με απόφαση παράγουσα έννομες συνέπειες και επομένως ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής μπορεί να απορρίψει, στο παρόν στάδιο, κάθε ισχυρισμό ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη. Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή ισχυρίζεται μόνον ότι η προσφυγή είναι απλώς απαράδεκτη, χωρίς εντούτοις να την χαρακτηρίζει προδήλως απαράδεκτη.

17

26

Η διαπίστωση αυτή εκ πρώτης όψεως στηρίζεται στα ακόλουθα στοιχεία. Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι το προηγούμενο έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1993, το οποίο έστειλαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής στο διοικητικό συμβούλιο της NUON και της Mega Limburg είχε, εκ πρώτης όψεως, περιεχόμενο αποφάσεως. Εξάλλου, η Επιτροπή δέχθηκε, κατά τη συζήτηση της 22ας Νοεμβρίου 1994,

ότι το εν λόγω έγγραφο περιέχει, τουλάχιστον εμμέσως, διπλή απόφαση, ήτοι τη διαβίβαση της γνωστοποίησης των αιτιάσεων στους παραλήπτες του εγγράφου και τη διαπίστωση ότι η εν λόγω γνωστοποίηση δεν περιείχε επαγγελματικά απόρρητα. Εξάλλου, προκειμένου να μορφώσει εκ πρώτης όψεως δικανική κρίση επί του σημείου αυτού, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να αγνοήσει τη σαφέστατη διατύπωση του εγγράφου αυτού, στο οποίο αναγράφεται: «Τονίζω ρητώς ότι οι πληροφορίες αυτές τίθενται στη διάθεσή σας υπό τον όρο να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά από εσάς στα πλαίσια της προετοιμασίας της ακροάσεως για τις ανάγκες των πελατών σας (...) Πάσα άλλη χρήση των πληροφοριών αυτών, παραδείγματος χάριν στα πλαίσια ενδίκων διαδικασιών, δεν επιτρέπεται.» Δεύτερον, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να λάβει υπόψη του το γεγονός ότι το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 εστάλη προς απάντηση της αιτήσεως που υπέβαλε στην Επιτροπή, με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 1994, το διοικητικό συμβούλιο της NUON και της Mega Limburg, με σκοπό να επιτραπεί η διαβίβαση της γνωστοποίησης αιτιάσεων και των πρακτικών της ακροάσεως στους συμβούλους του Gerechtshof te Amsterdam. Τρίτον, πρέπει να υπομνηστεί ότι ακριβώς μετά την αποστολή από την Επιτροπή του εγγράφου της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, και δη την ίδια ημέρα, η NUON και η Mega Limburg διαβίβασαν στο εθνικό δικαστήριο αντίγραφο της γνωστοποίησης των αιτιάσεων που απευθυνόταν στην NVB.

Επί της υπάρξεως *fumus boni juris*

- 27 Κατά πάγια νομολογία, προς απόδειξη της υπάρξεως *fumus boni juris*, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να ελέγξει αν, ενόψει των συγκεκριμένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών, οι λόγοι και τα επιχειρήματα που ο προσφεύγων επικαλείται προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι σοβαροί (βλ. διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Νοεμβρίου 1993 στην υπόθεση T-549/93 R, D. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1347, σκέψη 34).

- 28 Συναφώς, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπιστώνει ότι το ζήτημα αν και σε ποιο μέτρο οι διατάξεις του άρθρου 20 του κανονισμού 17 έχουν εφαρμογή σε μια κατάσταση όπως η συγκεκριμένη και, ειδικότερα, αν η Επιτροπή, διαβιβάζοντας σε τρίτους τη γνωστοποίηση των αιτιάσεων που απευθύνεται σε ορισμένες επιχειρήσεις, είναι ή όχι υποχρεωμένη να εξασφαλίζει ότι ένα τέτοιο έγγραφο θα χρησιμοποιηθεί μόνον στο πλαίσιο της εκκρε-

μούς ενώπιόν της διοικητικής διαδικασίας, είναι εξαιρετικά λεπτό ζήτημα, το οποίο πρέπει να αποτελέσει το αντικείμενο εμπεριστατωμένης εξετάσεως στα πλαίσια της κύριας δίκης. Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αμφισβητηθεί η σημασία και το περιεχόμενο που το Δικαστήριο, με την απόφασή του της 16ης Ιουλίου 1992 στην υπόθεση C-67/91, *Asociación Española de Banca Privada* κ.λπ. (Συλλογή 1992, σ. I-4785), αναγνώρισε στις διάφορες υποχρεώσεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων των επιχειρήσεων όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που κοινοποίησαν στην Επιτροπή, ενόψει ιδίως των απαιτήσεων των σχετικών με τον σεβασμό των δικαιωμάτων της υπερασπίσεως και του επαγγελματικού απορρήτου (βλ., ιδίως, σκέψεις 47 έως 55). Δεν είναι δυνατόν επίσης να μη δοθεί καμιά σημασία στο γεγονός ότι το έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 είχε σκοπό την αποδοχή αιτήσεως υποβληθείσας από ιδιώτες, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ορισμένα έγγραφα στο πλαίσιο δίκης στην οποία διακυβεύονται ιδιωτικά κυρίως έννομα συμφέροντα και όχι αιτήσεως παροχής πληροφοριών ή συνεργασίας υποβληθείσας από δικαστήριο κράτους μέλους.

29

Εξάλλου, το ζήτημα της ενδεχομένης μη τηρήσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, με την αποστολή του εγγράφου της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, των υποχρεώσεων της που μπορεί να απορρέουν από την προμνησθείσα απόφαση *Akzo Chemie* κατά Επιτροπής (βλ., ιδίως, σκέψεις 28, 29 και 30) πρέπει επίσης να αποτελέσει το αντικείμενο εμπεριστατωμένης εξετάσεως, η οποία μπορεί να γίνει μόνον στο πλαίσιο της κύριας δίκης. Ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί, εξάλλου, να θεωρήσει εκ πρώτης όψεως ως προδήλως αβάσιμα τα επιχειρήματα που επικαλείται συναφώς η προσφεύγουσα. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνηστεί, ιδίως, η αρχή που διατύπωσε το Δικαστήριο, στη σκέψη 28 της προμνησθείσας αποφάσεως *Akzo Chemie* κατά Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις του κανονισμού 17, οι οποίες επιβάλλουν στην Επιτροπή την υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη της το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων να μη κοινολογούνται επαγγελματικά απόρρητα, «πρέπει να θεωρηθούν ως έκφραση μιας γενικής αρχής που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της διοικητικής διαδικασίας».

Επί του κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης

30

Κατά πάγια νομολογία, η επείγουσα ανάγκη λήψεως προσωρινών μέτρων και η ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης σε περίπτωση μη λήψεώς τους πρέπει να εκτιμώνται σε σχέση με την αναγκαιότητα να εκδοθεί προσωρινή απόφαση, προκειμένου να αποτραπεί η επέλευση σοβαρής και

ανεπανόρθωτης βλάβης στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου. Στην προσφεύγουσα απόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμένει την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη χωρίς να υποστεί βλάβη που θα είχε σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (βλ. την προμνησθείσα διάταξη *Transacciones Marítimas* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 41).

- 31 Συναφώς, τα ακόλουθα στοιχεία εκτιμήσεως πρέπει να ληφθούν υπόψη. Πρώτον, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ίδια η φύση της γνωστοποίησης των αιτιάσεων, η οποία είναι προπαρασκευαστικό έγγραφο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως, στο οποίο διατυπώνονται ορισμένες μομφές περί παράνομης συμπεριφοράς κατά συγκεκριμένων επιχειρήσεων, πριν ακόμη διεξαχθεί η κατ' αντιμωλία διαδικασία. Δεύτερον, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, κατά τη διάρκεια της ακροάσεως ενώπιον του αρμοδίου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, η προσφεύγουσα προέβαλε ισχυρισμούς ικανούς να δημιουργήσουν τουλάχιστον πιθανολόγηση ότι η επίμαχη γνωστοποίηση των αιτιάσεων περιέχει αναφορές σε δεδομένα και έγγραφα που διαβίβασε στην Επιτροπή, των οποίων η φύση ως επαγγελματικών απορρήτων ή εμπιστευτικών στοιχείων δεν μπορεί να αποκλειστεί στο παρόν στάδιο. Τρίτον, είναι βέβαιον ότι το έγγραφο που έστειλε η Επιτροπή πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στα πλαίσια εθνικής ένδικης διαδικασίας, οι όροι διεξαγωγής της οποίας εκφεύγουν του ελέγχου του αρμοδίου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή. Επομένως, αυτός δεν μπορεί να αποκλείσει, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, τη δυνατότητα προσβάσεως τρίτων στις πληροφορίες που περιέχει το έγγραφο. Τέλος, δεν μπορούν εξ υπαρχής να αποκλειστούν οι προβαλλόμενοι από την προσφεύγουσα κίνδυνοι που ενδέχεται να προκαλέσει η χρησιμοποίηση ενός εγγράφου όπως το επίδικο ως προς τον οφειλόμενο σεβασμό της αρχής της ισότητας των διαδίκων ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.
- 32 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής φρονεί ότι η προσφεύγουσα απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης σε περίπτωση που θα αποφαιζόταν η μη λήψη των ζητούμενων προσωρινών μέτρων. Η επείγουσα ανάγκη λήψεως των μέτρων αυτών πιστοποιείται από το γεγονός ότι το επίδικο έγγραφο θα περιληφθεί επισήμως στη διαδικασία ενώπιον του *Gerechtshof te Amsterdam* κατά την προφορική συζήτηση που θα διεξαχθεί στις 6 Δεκεμβρίου 1994.
- 33 Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να ληφθούν μέτρα προκειμένου να αποτραπεί η δημιουργία αναπότρεπτης καταστάσεως ικανής να προκαλέσει σημαντικό

κίνδυνο επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στην προσφεύγουσα. Στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει του γεγονότος ότι ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να απευθύνει εντολές σε ιδιώτες που δεν είναι διάδικοι, πολλώ δε μάλλον σε εθνικά δικαστήρια, πρέπει, σύμφωνα με τα μέτρα που ζήτησε η προσφεύγουσα κατά τη συνεδρίαση της 22ας Νοεμβρίου 1994, να διατάξει, αφενός μεν, την αναστολή της αποφάσεως που, εκ πρώτης όψεως, περιέχεται στο προσβαλλόμενο έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1994 και, αφετέρου, την παραχρήμα κοινοποίηση από την Επιτροπή αντιγράφου της παρούσας διατάξεως στους παραλήπτες αυτού του εγγράφου, ήτοι τη NUON και τη Mega Limburg.

34

Τέτοιου είδους μέτρα δεν φαίνεται να αποτελούν σοβαρό ή δυσανάλογο κώλυμα στην άσκηση των δικαιωμάτων της NUON και της Mega Limburg. Συγκεκριμένα, δεν αποδείχθηκε ενώπιον του αρμόδιου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή ότι αυτές κωλύονται να χρησιμοποιήσουν ως αποδεικτικά στοιχεία, ενδεχομένως, μετά το πέρας της κύριας δίκης και σε περίπτωση εκδόσεως αποφάσεως απορρίπτουσας την προσφυγή της Postbank NV, τις πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα που τους κοινοποιήθηκαν. Συναφώς, είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι οι διάδικοι συμφώνησαν ενώπιον του αρμόδιου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή ως προς την ύπαρξη αρμοδιότητας του εθνικού δικαστηρίου επιτρέπουσας σ' αυτό να διατάξει, αν συντρέχει περίπτωση, την αναστολή της εκκρεμούς ενώπιον αυτού διαδικασίας, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου.

Για τους λόγους αυτούς,

## Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής που περιέχεται, εκ πρώτης όψεως, στο έγγραφό της της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, με την οποία παρέχεται στη NV NUON Veluwse Nutsbedrijven και στη NV Maatschappij

**Electriciteit en Gas Limburg η άδεια να προσκομίσουν και να χρησιμοποιήσουν ενώπιον εθνικών δικαστηρίων τη γνωστοποίηση των αιτιάσεων και τα πρακτικά ακροάσεως που αφορούν εκκρεμείς ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίες εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού.**

**2) Η Επιτροπή θα κοινοποιήσει αμελλητί αντίγραφο της παρούσας διατάξεως στους παραλήπτες του εγγράφου της 23ης Σεπτεμβρίου 1994, ήτοι τη NV NUON Veluwse Nutsbedrijven και τη NV Maatschappij Electriciteit en Gas Limburg.**

**3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 1η Δεκεμβρίου 1994.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça